

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI i M.I. Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de 27-1-2017, la representació processal del Sr. L.M. H. articulava demanda de modificació de mesures paternofilials contra la Sra. E.S.A., tot i sol·licitant es dictés Sentència modificant l'import de la pensió d'aliments en el seu dia establerta reduint-la fins a la suma de 250.- €.

II.- El 31-3-2017, la representació processal de la Sra. E.S.A contestava la demanda articulada de contrari, oposant-se a les

pretensions de la part demandant tot i sol·licitant es dictés Sentència desestimant la demanda i imposant a la part demandant el pagament de les costes ocasionades amb inclusió dels honoraris d'advocat, de procurador i la resta de despeses.

III.- Una volta practicats els mitjans de prova declarats pertinents i evacuat el tràmit de conclusions, el dia 25-5-2018 requeia Sentència que disposava:

“PRIMER.- Estimar parcialment la demanda de modificació de mesures paternofilials formulada per part del Sr. L.M.H. contra la Sra. E.S.A.

SEGON.- Fixar la pensió d'aliments que el Sr. L.M.H. ha de satisfer a favor del seu fill major d'edat en 350 €, importa a incrementar anualment d'acord amb l'increment que experimenti l'índex de preus al consum. La referida pensió es mantindrà fins que el fill comú finalitzi els seus estudis, i això sempre que els mateixos es segueixin amb un aprofitament raonable”

IV.- Contra la Resolució esmentada, la Sra. E.S.A. formulava recurs d'apel·lació, presentant en data 13-9-2018 escrit de conclusions en mèrits del qual interessava, es dictés Sentència revocant la d'instància tot i desestimant íntegrament la demanda formulada pel Sr. M.

V.- El Sr.M. ha contestat les conclusions articulades d'advers interessant la íntegra confirmació de la Sentència recorreguda.

VI.- Per decisió interlocutòria de 18-10-2018 es decidia incorporar per a millor proveir, els documents adjuntats a l'escrit de conclusions de la part recurrent, tot i concedint un termini de 5 dies a la part apel·lada per a que es pronunciés al respecte dels mateixos, extrem que ha efectuat mitjançant escrit de 30-10-2018.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius en que, en aquesta alçada, la part recurrent fonamenta la seva pretensió revocatòria són els següents:

En primer lloc sosté que el fet de no haver-se practicat aquelles proves que havia proposat i que havien estat declarades innecessàries en la instància, no permetia resoldre en forma oportuna el present litigi a partir del moment en que s'havia impedit acreditar adequadament la capacitat econòmica del Sr. M. i del seu nucli familiar actual, interessant la seva pràctica en aquesta alçada.

D'altra banda, indicava que la capacitat econòmica de la part recorreguda era superior d'aquella que mantenia en el procediment doncs en definitiva, el mateix percebia un salari, rendes d'habitatges, ingressos derivats de la venda de quadres d'art i comptava amb el suport econòmic de la seva parella sentimental actual. En tot cas referia que el càlcul dels ingressos que la Sentència dictada realitzava era aproximat, no s'ajustava a la capacitat econòmica del Sr. M., especialment si es té en compte la capacitat econòmica de la seva parella, i per tant no podia influir en una rebaixa de la pensió d'aliments.

Discrepa també de la Sentència recorreguda quan exposa que el fill dels litigants podia compaginar la seva formació acadèmica amb l'exercici d'alguna activitat retribuïda el tot per tal d'obtenir ingressos complementaris. En aquest sentit referia que en C. estava cursant una formació universitària en l'àmbit de l'animació i VFX, la qual per raons organitzatives impedié que pogués treballar. Altrament indicava que el mateix arrossegava una lesió a la ma dreta per la qual es trobava pendent d'intervenció quirúrgica.

Sostenia que únicament el cost de la matrícula i de la residència d'en C. ascendia a 12.669,60.- € a quin import s'havia d'afegir totes les despeses bàsiques pròpies al seu sosteniment de tal manera que ara no era el moment més adequat per a disminuir l'import de la pensió a càrrec del pare especialment quant les fonts d'ingressos de la mare s'havien vist reduïdes afegint en aquest sentit que en breu una de les arrendatàries dels pisos que tenia marxaria el que li suposaria un perjudici econòmic de 650 € que deixaria de percebre. En tot cas insistia que els seus ingressos eren irregulars, afegint que les despeses de l'alimentista havien augmentat exponencialment. Destacava també que l'adversa portava anys sense complir la seva obligació de pagar la pensió d'aliments de manera puntual, i no ha estat fins al moment en que s'ha instat l'execució de la Sentència que el mateix paga la suma de 500.- € mensuals. En conseqüència considerava que podia continuar pagant la pensió en l'import anteriorment fixat.

II.- Pel que es refereix a les indicacions realitzades per la part en el primer punt del seu escrit de conclusions insistint en la pràctica de determinades proves declarades innecessàries en la instància, aquesta pretensió ja va ser rebutjada per Aute de 18-10-2018.

Amb la finalitat però de ser més extensos en la nostra decisió, hem de recordar que per Aute de 30-6-2016 (rotlle TSJC-140/16) aquesta Sala va poder establir *“(···) correspondrà a l'òrgan judicial que ha declarat la pertinència i pràctica de les proves documentals a les que al·ludeix el recurrent, prèvia la petició de la part recurrent (la qual en aquest cas s'ha d'entendre implícita per la formulació de la present demanda), que examini la utilitat de les proves (és a dir, la idoneïtat de les mateixes per a assolir la finalitat cercada), la seva necessitat (quan no existeix altra alternativa amb la mateixa eficàcia i menys problemàtica) i la proporcionalitat, que obliga a valorar el grau d'intromissió o ingerència que es produeix en l'àmbit protegit (les dades privades o íntimes) així com el caràcter i abast del sacrifici que imposa respecte dels drets afectats”*.

En el supòsit examinat, les proves que la part interessava i quina pràctica va ser declarada innecessària per l'Hble. Sr. Batlle perseguien en essència demostrar la capacitat econòmica personal de la Sra. S.P.E. Malgrat es tracti de l'esposa del Sr. M., en el present litigi no deixa de ser un tercer, de tal manera que l'aportació dels seus comptes bancaris, resultava a totes llums impertinent i la seva pràctica hauria suposat una ingerència intolerable en la seva intimitat i vida privada.

Pel que es refereix a la prova de confessió en judici, remarcarem en atenció a les preguntes que es destinaven al Sr. M. (folis 441 i ss), que la finalitat probatòria que perseguia resultava ja satisfeta en les actuacions a través dels restants elements de prova practicats.

III.- Pel que fa als restants motius de greuge articulats per la part recurrent, els mateixos poden ser examinats de manera conjunta doncs en definitiva, es qüestiona la decisió de reduir l'import de la pensió d'aliments a càrrec del Sr. M. en relació a aquella que havia estat fixada per Sentència de 15-6-2000.

En el concret supòsit examinat, no és discuteix per part del Sr. M. que malgrat el seu fill C. sigui major d'edat, el mateix reunia els requisits per a continuar percebent aliments, radicant la controvèrsia exclusivament en el seu import.

Tot procediment de modificació de mesures amb fonament a una variació substancial de les circumstàncies econòmiques de l'obligat a prestar aliments en relació al context anterior, requereix d'una activitat comparativa entre dues premisses majors: la capacitat de l'alimentant en el moment en que s'adoptaven les mesures definitives i aquella que intervé en el moment en que es sol·licita la modificació. Al respecte de les mateixes, en aquesta alçada la part recurrent admet que l'any 2000 en que es dictava la Sentència originària, el salari del Sr. M. es situava en

1.500.- € i que en l'actualitat el mateix s'ha reduït ostensiblement fins la suma de 928,88.- €.

Malgrat aquesta circumstància, la Sra. S. sosté que la contrapart disposa de recursos complementaris i que els recursos globals del nucli familiar en que s'integra són importants en atenció essencialment al salari de 3.000.- € que percep la Sra. P.

En relació a aquest aparell argumental compartim la valoració de la prova realitzada pel Jutjador "a quo". En efecte dels mitjans de prova practicats s'extreu que el Sr. M. obté ingressos complementaris per uns 115.- € mensuals en concepte de revinguts que li genera l'habitatge del qual és copropietari situat a la localitat de Rasquera i altre import aproximat d'uns 225.- €, en relació al qual malgrat no es pugui assegurar proveguin de la venda dels quadres que el mateix pinta han de ser computats com a ingressos.

Cap altre tipus d'ingrés significatiu apareix en els comptes bancaris que el demandant manté oberts de tal manera que quan la Sentència avui recorreguda fixa els recursos de l'alimentant en la suma de 1.270.- € mensuals tot i constatant l'impagament de 6 quotes d'un préstec existent amb XXX, hem de considerar que efectua una justa valoració de la capacitat econòmica del Sr. M. Afegirem en aquesta alçada que el Sr. M. és pare de dos filles adolescents, nascudes després de la Sentència quina modificació avui es pretén, a partir de quin moment la variació de les circumstàncies concurrents al respecte d'aquelles que existien és innegable.

Una volta realitzades les anteriors precisions, recordarem que la pensió d'aliments es fixa amb fonament a dos paràmetres essencials: les necessitats de l'alimentista i la capacitat econòmica de l'alimentant. Quant al primer, la formació acadèmica superior triada per en C.M. (es tracta d'un grau en animació) té un cost elevat (6.384.- € de matrícula a la qual

s'hi afegeix 6.285.- € de cost de residència) a la qual ha d'afegir-se les seves despeses personals bàsiques. És cert que a l'hora de triar la seva activitat formativa, l'alimentista s'ha d'ajustar a la capacitat econòmica dels alimentants (en general els seus pares), però en el present supòsit no podem obviar que el Sr. M. no ha realitzat cap mena d'oposició al respecte de la formació decidida pel seu fill i al cost econòmic resultant del mateix de tal manera que ara no pot qüestionar-lo.

Tampoc podem obviar que ambdós progenitors litigants, han de participar en els aliments d'en C. en funció de les seves capacitats econòmiques respectives. Pel que es refereix a la Sra. S., s'extreu del compte corrent que la mateixa manté obert a XXX (folis 512 i ss) que s'hi ingressa mensualment la suma de 900.- € sota el concepte de RENTSEASON VACANCES, més altres 650.- € en concepte de lloguer d'altre unitat immobiliària així com l'abonament mensual de 500.- € que percep de l'execució iniciada per raó de les pensions d'aliments endarrerides quin deutor resulta el propi Sr. M. En el compte bancari obert prop de XXX (folis 581 i ss) s'aprecia com també percep una prestació per desocupació a Espanya (ATUR) per 426.- € mensuals, apareixent diferents ingressos a través del caixer i transferències amb més o menys regularitat per les quals només pot apreciar-se correlacions puntuals amb disposicions realitzades en el compte d'andorrà de tal manera que la Sra. S. necessàriament disposa d'altres fonts d'ingressos que aquelles que han pogut ser descrites però que permeten assegurar que els recursos de la Sra. S. ascendeixen com a mínim a 2.500.- € mensuals.

En aquesta alçada, la recurrent sosté que l'arrendatària de l'apartament que té a Andorra l'abandonaria en breu de tal manera que els seus recursos disminuirien. Aquest argument però no pot ser admès a partir del moment en que resulta notori el dèficit existent a Andorra quant a habitatges de lloguer i que porta a considerar, que tant bon punt la Sra. S. el posi en el mercat, el mateix serà arrendat sense dificultats, fins i tot per un preu superior.

Quant a les dificultats per a que en C. pugui compaginar la seva formació acadèmica amb el desenvolupament d'una activitat professional que li permeti uns ingressos econòmics complementaris, sols remarcarem que durant els períodes de vacances no pot existir cap mena d'obstacle per a que pugui treballar amb els conseqüents avantatges que el desenvolupament d'una activitat li comportarà, no tant sols pels ingressos que aquest li comportarà, sinó també per l'experiència professional que podrà justificar envers a futures relacions laborals. No invalida aquesta conclusió el fet de que presenti una problemàtica en una mà per la qual ha de ser intervingut doncs en definitiva una volta la cirurgia hagi estat practicada, la dificultat existent desapareixerà en un termini breu.

IV.- En atenció a tot l'exposat, la pensió d'aliments a càrrec del Sr. M. que la Sentència d'instància fixa en 350.- € mensuals intervé de manera ajustada a dret i a les circumstàncies que concorren en el present supòsit, havent per tant el recurs d'apel·lació interposat de ser rebutjat.

V.- Atesa la naturalesa del procediment no es fa expressa imposició de costes, ocasionades en aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la Sra. E.S.A. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 25-5-2018 que confirmem íntegrament.

No escau fer especial pronunciament pel que fa a les costes ocasionades en aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-